
ODVJETNIK
IGOR ĆURKOVIĆ

OIB: 89099591909

Ulica Slobode 39, 21000 SPLIT

Mob: 095/914 3009

e-mail: curkovic.igor@gmail.com

Na posl. br. **St-1035/2025**

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

10000 Zagreb

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Savska cesta 62

10000 Zagreb

PREDSTEČAJNI POSTUPAK: nad dužnikom **BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT**, dioničko društvo, **OIB: 18556905592**, sa sjedištem u Zagrebu, ulica Velimira Škorpika 11

VJEROVNIK: **Everllence, filial af Everllence SE, Tyskland** (ex. Man Energy Solutions, Filial af Man Energy Solutions SE, Tyskland), **OIB: 19545532259**, Tegllholmsgade 41, 2450 Copenhagen SV, Danska, zastupan po pun. Igoru Ćurkoviću, odvjetniku u Splitu, Slobode 39

ŽALBA VJEROVNIKA

x2
punomoć u spisu

---

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. St-1035/2025 od 24. listopada 2025. odbačena je kao nepravovremena prijava tražbine vjerovnika Everllence, filial af Everllence SE, Tyskland (ex. Man Energy Solutions, Filial af Man Energy Solutions SE, Tyskland), OIB: 19545532259, Tegllholmsgade 41, 2450 Copenhagen SV, Danska, u iznosu od 71.398,69 eura.

2. Protiv naprijed navedenog rješenja vjerovnik, blagovremeno u zakonskom roku, ulaže ovu žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

3. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud otklonio primjenu prava Unije te je prijavu tražbine vjerovnika procjenjivao po nacionalnom pravu. Razlog takvom postupanju prvostupanjski sud je utemeljio na točki 88. preambule Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (dalje u tekstu: Uredba), koja glasi: „*U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te je ona ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.*“.

4. Iz citirane odredbe prvostupanjski sud je zaključio da se Uredba ne primjenjuje na vjerovnika sa sjedištem u Danskoj u predstečajnom postupku koji se vodi u Hrvatskoj te je odbacio prijavu tražbine kao nepravovremenu pozivom na čl. 34. i 36. Stečajnog zakona.

5. Vjerovnik, koji se prema čl. 2. t. 12. Uredbe smatra stranim vjerovnikom, prijavio je tražbinu 23. rujna 2025. pozivom na t. 64. preambule Uredbe te čl. 54. i 55. Uredbe, sve obzirom da uopće nije obaviješten o otvaranju predstečajnog postupka iako je njegova tražbina sadržana u prijedlogu za pokretanje predstečajnog postupka pa se dakle ne može smatrati da nije poznati strani vjerovnik.

6. Citirana odredba preambule Uredbe (t. 88.) regulira njenu teritorijalnu primjenu. Uredba se ne primjenjuje na teritoriju Danske – Danska nije sudjelovala u donošenju Uredbe, Uredba Dansku ne obvezuje niti se na Dansku primjenjuje. Međutim Uredba obvezuje Hrvatsku i primjenjuje se na Hrvatsku (u granicama njenog teritorija) i to prema svim adresatima pa tako i prema svim stranim vjerovnicima – vjerovnicima koji imaju stalno boravište, domicil ili statutarno sjedište u državi članici koja nije država u kojoj je pokrenut postupak (čl. 2. t. 12. Uredbe); dakle i prema vjerovniku kao pravnoj osobi sa sjedištem u drugoj državi članici EU (neovisno što se radi o Danskoj).

7. Kazati je da Uredba, osim u spomenutoj t. 88. preambule, kojom je isključena teritorijalna primjena Uredbe u Danskoj, nijednom odredbom ne čini razliku između vjerovnika iz Danske i vjerovnika iz ostalih država EU; stoga, po mišljenju vjerovnika, prvostupanjski sud pogrešno primjenjuje pravo EU.

8. Ni iz Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, posebno čl. 1. i 2. istog, ne proizlazi da državljani Danske i pravne osobe sa sjedištem u Danskoj ne bi uživale zaštitu prava EU u drugim državama članicama; odnosno ne proizlazi personalno isključenje prava EU u odnosu na te osobe.

9. Obzirom da doseg normi Uredbe, odnosno pitanje radi li se o teritorijalnom izuzeću ili i o teritorijalnom i o personalnom izuzeću, predstavlja prethodno pitanje u ovoj pravnoj stvari, a za slučaj da drugostupanjski sud ne nađe argumente vjerovnika dovoljnima za odluku u ovoj pravnoj stvari, predlaže se da sud postupi u skladu s čl. 267. st. 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te da Sudu Europske unije postavi prethodna pitanja sljedećeg sadržaja:

„Ima li fizička ili pravna osoba sa stalnim boravištem, domicilom ili sjedištem u Danskoj pravo pozvati se na odredbe Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti pred nacionalnim sudovima drugih država članica različitih od Danske, iako je t. 88 Preambule te Uredbe isključena teritorijalna primjena navedene Uredbe u Danskoj?

„Ukoliko je odgovor na prvo/prehodno pitanje potvrđan, predstavlja li neprimjenjivanje odredbi navedene Uredbe pred nacionalnim sudovima drugih država članica različitih od Danske, a u odnosu na fizičke ili pravne osobe sa stalnim boravištem, domicilom ili sjedištem u Danskoj, postupanje suprotno pravu EU/povredu prava EU?“

10. Slijedom svega navedenog predlaže se usvojiti ovu žalbu te ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U Splitu, 07. studenog 2025.

Vjerovnik po pun.